

SENTÈNCIA 2001-38 DE 17 DE SETEMBRE DE 2001

CASS. Data d'apreciació de la situació física invalidant. La data d'efecte pot retrotraure's excepcionalment quan es pugui racionalment establir que el caràcter invalidant de la patologia existia en el moment de demanar-la.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. A.M.S. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 16 de febrer de 2000, revocant en alçada la decisió de 6 de setembre de 1999, sol·licitant el reconeixement del dret a l'obtenció d'una pensió d'invalidesa per malaltia del grup II a comptar del dia 8 de febrer de 1999.

2.- En la sentència de 21 de novembre de 2000, el Tribunal de Batlles ha estimat parcialment la demanda promoguda pel Sr. A.M.S. i ha declarat que la resolució de la CASS de data 16 de febrer de 2000 no es ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa. La Sentència ha reconegut el dret de l'agent a percebre una pensió d'invalidesa per malaltia del grup II a comptar del 22 de desembre de 1998, per un import de 50.246 pessetes.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 9 de febrer de 2000, la CASS manifesta principalment:

- que el Tribunal de Batlles ha acordat el dret a percebre la pensió a comptar del 22 de desembre de 1998, mentre que el demandant la demanava a comptar del dia 8 de febrer de 1999.

- que la data d'efectes de la pensió d'invalidesa per malaltia reconeguda al Sr. A.M.S. és l'1 de març de 2000.

4.- En la seva contesta de data 9 de març de 2001, la representació del Sr. A.M.S. informa al Tribunal de la defunció del demandant.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- En la sentència, (punt Tercer) el Tribunal de Batlles reconeix el dret de l'agent a percebre una pensió d'invalidesa per malaltia del grup II a comptar del 22 de desembre de 1998.

Però en la seva demanda al Tribunal de Batlles, el demandant demanava percebre la pensió amb efectes des del dia 8 de febrer de 1999 (veure foli 5).

El Tribunal de Batlles per tant estableix “ultra petita” i la sentència per tant s’ha d’anul·lar en aquest punt.

Tercer.- Sobre el fons, resulta de l’informe mèdic de l’assessoria mèdica de la CASS que el Sr. A.M.S. gaudia d’una salut que justificava l’obtenció d’una pensió d’invalidesa del grup II (veure foli 65).

El litigi porta a una data a partir de la qual la pensió ha de pagar-la la CASS. L’informe mèdic, abans citat no es pronuncia sobre aquesta data. Convé per tant d’aplicar, en aquest cas, els principis emesos per la jurisprudència d’aquesta Sala, principalment en la Sentència núm. 95-18 de 14 de juliol de 1995: “Quan una situació física invalidant que es pateix amb molta anterioritat no ha estat objecte de cap constatació mèdica prèvia sinó que es constata per primera vegada directament per una resolució administrativa (o judicial, com en aquest cas), la data d’efectes pot retrotraure’s excepcionalment, al moment en el qual, qui pateix la invalidesa, ho va demanar a l’organisme competent per a atorgar-li, sempre i quan es pugui racionalment establir que el caràcter invalidant de la patologia existia en el moment de demanar-la.”

En aquest cas, resulta de l’expedient, i principalment dels informes mèdics de l’Hospital espanyol en el qual l’interessat havia estat admès (veure foli 45 i següents), que el van atendre des del mes de desembre de 1998 d’afeccions invalidants que, en definitiva, van ocasionar la seva mort el 6 de febrer de 2001. És cert que el Sr. A.M.S. es trobava en la incapacitat d’exercir una activitat professional a partir de la demanda de pensió presentada a la CASS, és a dir el 8 de febrer de 1999.

Per aquests motius, el Sr. A.M.S. tenia dret a percebre una pensió d’invalidesa del Grup II, a comptar del 8 de febrer de 1999.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s’ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Estimar parcialment el recurs d’apel·lació promogut per la CASS.

Segon: Reconèixer el dret de l’agent a percebre una pensió d’invalidesa per malaltia del grup II d’un import de 50.246 pessetes a comptar del 8 de febrer de 1999.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s’hagi complert el que disposa l’article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d’aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s’arxivin les actuacions del Tribunal.